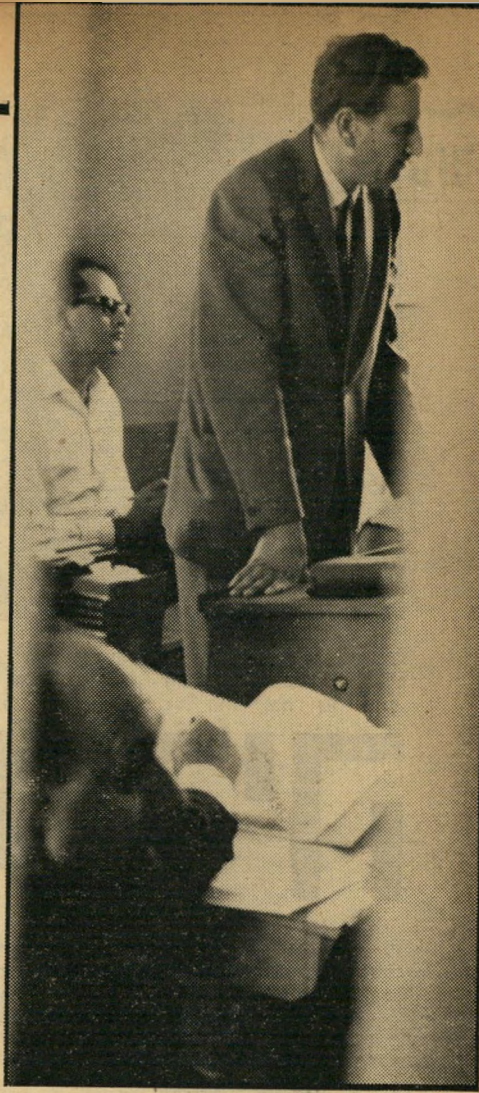

מגלה את הרקע האמיתי: הדסבון המפלגתי המבוסס על שוחד

חבה על מערכת השוחד המפלגתית. אך סערת הרוחות לא נסתיימה בעניין ההקלטה. סערה גדולה מזו צפויה בעת הברור סביב פרשת יומנו המשרדי של יהודה שפיגל. יומן זה, המודפס בדפוס ממשלתי, במיוחד עבור פקידים בכירים, נתמס בעת החיפוש הראשון שנערך בדי-רתו של שפיגל, בליל ה-16 בינואר. בי-רשימת המיסמכים שניתפסו בחיפוש, עומד יומן זה במקום ראשון. מסתבר שהוא בין הראשונים גם מבחינת חשיבותו.

מה קרה באמת? תשובה כלשהי לשאלה זו נותן חלק אחר בחקירת העד מיכאל פרי. **עורך-הדין טוניק:** מר פרי, כאשר הגעת עם זרחי ב-16 לינואר בצהריים ל-תחנת המשטרה, הבאתם אתכם גם את מכשיר ההקלטה. עם מי נפגשתם כאשר הגעתם לשם?

פרי: עם אידלוביץ. (ניצב-משנה, ראש אגף-חקירות במחוז תל-אביב).

טוניק: מסרתם לו את המכשיר?

פרי: כן.

טוניק: האם שמעתם במקום את ההק-לטה?

פרי: לא שמענו.

טוניק: האם זה לא עניין אתכם?

פרי: זה כן עניין אותנו. אבל אידלוביץ ביץ קבע שאין לו במקום אמצעים מתאימים להאזנה, וכי הוא מוכרח לסייג לשלוח את הסרט למעבדה.

עורך-הדין יצחק אדרת: אני מפנה את תשומת-לב בית-המשפט, שלשם האזנה להקלטה אין צורך במעבדה. יש פשוט להפעל את המכשיר. למעבדה נוקקים רק

טוניק: בשוק המהנדסים לא שמעת?

פרי: לא שמעתי.

טוניק: האם ידוע לך שמשרד נתן כסף לקרן ראש עיריית חיפה?

פרי: זה לא נכון.

טוניק: זה לא נכון, או אתה לא יודע?

פרי: אני לא יודע.

טוניק: האם ידוע לך שמשרד נתן תרומה לקרן מיוחדת השייכת למשרד-הבטחון?

פרי: לא שמעתי על שום דבר כזה.

טוניק: אתם עובדים הרבה בשביל משרד-הבטחון, נכון?

פרי: נכון. עובדים בהקף של מיליו-נים.

טוניק: ואף פעם לא שמעת על כך ש-משרדכם נתן כסף לקרן השייכת למשרד-הבטחון.

השוכט פגל: העד כבר ענה לשאלה זו.

★ ★ ★

מזה קרה להקלטה

רגע מפוים של המושפט, הכריז לפתע עורך-הדין ארחין שמרון: "הייתי רוצה להפנות את תשומת לב בית-המשפט לכך, שהמשטרה והתביעה לא הביאה לבית-המשפט את כל המיסמכים הנמצאים בידיה, ואשר נוגעים באופן ישיר לעניין. זה מתגלה מידי פעם מחדש, בקשר למיסמכים שונים".

הכרזה שקטה זו היתחה מעין הוזהרה מ-ראש, על סערה העלולה לפרוץ בכל רגע. האות הראשון לסערה ניתן, כאשר עלתה לדיון פרשת ההקלטה, שנערכה בעת ה-פגישה המשולשת (זרחי, פרי ויראוביץ) בקפה ורה.

כפי שסיפר פרי בעדותו, קיבל הוא, מאת המשטרה, מכשיר הקלטה מיוחד, בצרוף תדריך מדויק כיצד עליו להפעילו, לשם הקלטת השיחה. למרות שמשך כל אותה שיחה פעל המכשיר שהוטמן בתוך תיקו של פרי, התברר מאוחר יותר שעל הסרט לא נרשם דבר. על כל פנים, לבית-המשפט לא הגיע כל סרט מהקלטה של השיחה, או כל חלק ממנו.

לנוכח דרישותיהם העקשניות של פרק-לטי הנאשמים, הופיע, ביום השלישי למש-פט, איש משטרה עם מכשיר ההקלטה. השופט הכריז על הפסקה, איפשר לפרקלי-טים להתכנס באולם הספרייה, כדי להאזין למכשיר. אבל למאזינים ציפתה אכזבה. עם תחילת פעולתו של המכשיר ניתן היה לשמוע דו-שיח שלא נגע לעניין: שני אנ-

דכטר היה העד הראשון במשפטו של שפיגל, אשר עמד על דוכן-העדים. הוא גם החשוב מבין השותפים.

נכנסתי כשותף רק אחרי מותו של רכטר האב.

טוניק: אתה לוקח חלק בשיחות של משא-ומתן על קבלת עבודה, נכון?

פרי: נכון.

טוניק: האם כבר הייתה לך הזדמנות לתת כסף למוסד כלשהו תמורת קבלת עבודה?

פרי: לא.

טוניק: אף פעם לא הציעו לך זאת?

פרי: לא. אף פעם.

טוניק: האם ידוע לך שבשוק העבודה של קבלנים ואדריכלים יש מקרים של נתינת

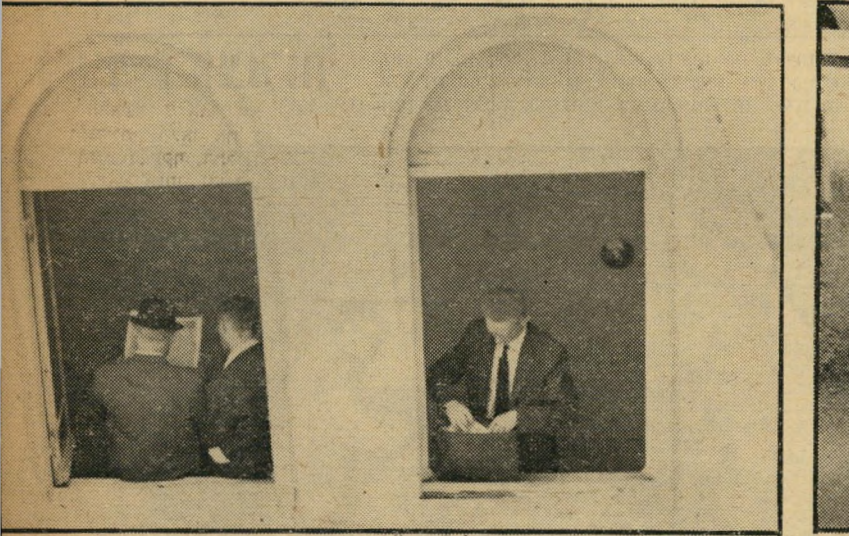
אחריו שני-עשר יום קיבלה אשתו של שפיגל חזרה חלק ניכר מהמיסמכים המוחר-מים. לגבי המיסמכים שהוחרזו נערך רישום נפרד, וכל השאר צריך היה להיות מוגש לבית-המשפט.

אולם לגבי יומנו של יהודה שפיגל, נוצרה תעלומה: הוא לא נמצא באף אחת משתי הרשמות. היומן פשוט נעלם כאילו לא היה.

הסבר אפשרי: ליהודה שפיגל היה הרגל בלתי-רגיל. הוא נהג לרשום ביומנו לא רק את מועדי הפגישות, אלא גם את נושאייהן. בזמן שהתקיימה העיסקה עם משרד האדריכלים רכטר-זרחי-פרי, הופיע ביומן שמו של רפאל ושמות אנשים אחרים מה-

הפרקליטים פרקליטו של יהודה שפיגל, עורך-הדין ארווין שימרון (במרכז התמונה) ופרקליט מחוז תל-אביב, אליטוד ליבסון, בשיחה ידי-דונית במזנון בית-המשפט. לפני זכות מספר עמדות שניהם בדוקרב חריף וחסר-רחמים.

הנאשמים מבעד לחלונות בית-משפט השלום בתל-אביב. בחלון הימני — יהודה יראוני, איש-הקשר של אנשי משרד-הברי-אות בפרשת שפיגל. בחלון השמאלי — שפיגל קורא בעיתון את הכתבה על משפטו.

מפלגה הדתית הלאומית, בצורה יותר מדי מפורטת.

בשבוע הראשון של המשפט היוותה תעלומת העלמו של היומן נושא צדדי ומעורפל בלבד. היא הועלתה בעת חקירתו הנגדית של קצין המשטרה עמרם (שרעבי) שרביט. עורך-הדין שמרון חקר את שרביט על צורת החזקת ושמידת מיסמכים במטה מחוז תל-אביב. פרשה זו תוחזר ללא ספק שנית אל דיוני בית-המשפט, וקרוב לחדאי, בצורה חריפה ביותר.

לשם שינויים בהקלטה, או לשם מחיקתו של הסרט.

★ ★ ★

תעלומת היומן המשרדי

טענתה הבת-ירשמית של ההגנה: ההקלטה אמנם נרשמה אך נמחקה ל-אחר-מכן. מדוע? באותה שיחה בקפה ורה דובר באופן יותר מדי מפורש ועובדתי על השייכות לפרשה של סגן שר-הבריאות, יצחק רפאל. דובר שם גם יותר מדי בהר-

רכטר (מימין), פרי (יושב באמצע) וזרחי. הם, אשר הביאו את פרשת-השוחד לידיעת המשטרה. במשך 16 יום עמדו שלושתם בקשר מתמיד עם משטרת תל-אביב, שיתפו

שי משטרה שוחחו על ארוחת-צהריים משור-תפת. מיד לאחר מכן כיסה את ההקלטה רעש רצוף. אף מילה מהשיחה שבקפה ורה לא נרשמה עליו.

האם הייתה הקלטה, או לא הייתה? ה-תביעה טוענת: הייתה ולא הצליחה. במילים אחרות: אין זכר להקלטה. טענת ההגנה: בלתי-אפשרי. אם אפילו לא הצליחה ה-הקלטה, היו חייבים להישמע מן הסרט קטעי דברים וחלקים מתוך השיחה או מילים בלתי-מובנות.

האדריכלים

תרומות תמורת קבלת עבודה? אני מתכוון למתן תרומות לקרנות שונות. למשל, לקרן ראש-העיר?

התובע, אדיעזר ליבסון: אני מת-נגד לשאלה. העד לא יכול לענות על דברים שהוא יודע, או לא יודע, מתוך שמיעה.

השוכט, יעקוב פגל: אני מתיר את השאלה.

טוניק: אם כך, ידוע לך או לא?

פרי: על שוק האדריכלים לא ידוע לי ולא שמעתי. בשוק הקבלנים — כן.